

παραγωγούς, τοὺς παραδόσαντας τὸ προϊόν των εἰς τὸν Α.Σ.Ο., καταβληθέντος αὐτοῖς—καὶ μάλιστα πρὸ τῆς λήξεως τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους—συμπληρωματικοῦ τιμῆματος ἕκ μιᾶς δραχμῆς καὶ ἑννεήκοντα δύο λεπτῶν κατ' ὄκταν σταφίδος, τὰ δὲ ἕκ τῶν δευτέρων εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν Ἀποθεματικῶν Κεφαλαίων τοῦ Ὁργανισμοῦ μας.

Ἄλλὰ, προτοῦ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν καθ' ἕκαστα Διαχειρίσεων καὶ τῶν λοιπῶν Ἔργασιῶν ἢ λειτουργιῶν τοῦ Α.Σ.Ο., κρίνομεν ὠφέλιμον τὴν πρόταξιν μιᾶς ἀναλυτικωτέρας ἀνασκοπήσεως τῆς Παγκοσμίου Σταφιδικῆς Ἀγορᾶς, ὅπως δὲ ἰδιαίτερος τῆς Ἑλληνικῆς τοιαύτης.

Α' ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑΣ

Ἀπεξηραμέναι Σταφυλαὶ—Σουλτανῖναι—Κορινθιακαὶ

Τὸ μέγιστον μέρος τῶν εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν καταναλώσεως ἀποστελλομένων ἀπεξηραμένων σταφυλῶν καὶ σουλτανινῶν, γνωστῶν διεθνῶς ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Ραϊζινς», παράγονται εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Περσίαν, ἐνῶ ἡ τροφοδότησις τῶν διεθνῶν ἀγορῶν διὰ κορινθιακῆς γίνεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστραλίας, αἵτινες παράγουν ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν εἰς τὰς στατιστικὰς σημειουμένην ὡς παγκόσμιον παραγωγὴν κορινθιακῆς σταφίδος. Σταφίδας παράγουσιν ἐπίσης ἡ Νότιος Ἀφρική, ἡ Κύπρος καὶ ἡ Ἰσπανία.

Ἡ ποσότης τῶν πρὸς σταφιδοποίησιν χρησιμοποιουμένων νωπῶν σταφυλῶν εἶναι μᾶλλον μικρά, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ποσότητα, ἣτις χρησιμοποιεῖται πρὸς οἰνοποίησιν. Ὑπολογίζεται ὅτι διὰ τὴν παρασκευὴν σταφίδων ἀποξηραίνονται κατ' ἔτος περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια τόννων νωπῶν σταφυλῶν.

Ἄπασαι αἱ ἀνωτέρω μνημονευόμεναι σταφιδοπαραγωγοὶ χῶραι τυγχάνουσι συγχρόνως καὶ Ἐξαγωγεῖς, τῶν ἐτησίων ἐξαγωγῶν, ἕκ τούτων, ἀνερχομένων εἰς πλεόν τοῦ ἡμίσεος τῆς συνολικῆς ἐτησίης παγκοσμίου παραγωγῆς. Ἡ Ἀγγλικὴ ἀγορὰ ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῇ τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰς εἰσαγωγὰς σταφίδων (Ραϊζινς καὶ Κορινθιακῶν).

Ι. ΠΑΡΑΓΩΓΗ

α) Ἀπεξηραμέναι Σταφυλαὶ καὶ Σουλτανῖναι. Τὸ ὕψος τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐν λόγῳ εἶδους σταφίδων εἰς τὰς κυριωτέρας παραγωγοὺς χώρας κατὰ τὸ ἔτος 1955, ἀνῆλθεν εἰς 451.300 μ. τόννους, ἦτοι ὑπῆρξεν ὑψηλοτέρα κατὰ 36.800 μ. τόννους τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους 1954, μικροτέρα ὅμως κατὰ 37.500 μ. τόννους τοῦ μέσου ὄρου τῶν ἐτῶν 1952 καὶ 1953.

Ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς σταφίδων κατὰ τὸ ἔτος 1955, ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκείνην τοῦ ἔτους 1954, ὀφείλεται εἰς τὴν ἠϋξημένην ἀπόδοσιν τῆς Καλιφορνικῆς ἐσοδείας, ἣτις (αὐξήσις) ὑπεραντεστάθμισε τὴν κατὰ 40 οἶο μείωσιν τῆς Τουρκικῆς σουλτανοπαραγωγῆς, ἡ ὁποία ἐπλήγη βαρύτατα ὑπὸ παγετῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἑλαφρὰν μείωσιν τῶν ἐσοδειῶν Αὐστραλίας καὶ Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἡ παραγωγή «Ραϊζινς» κατὰ τὸ ἔτος 1954 ἐν Καλιφορνίᾳ, ὑπῆρξεν ἡ μικροτέρα σημειωθείσα μεταπολεμικῶς, ἐξαιρέσει τῆς τοῦ 1950, καὶ δὴ κατὰ 61.000 μ. τόν. τοῦ μέσου ὄρου τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1955 σημειωθείσα μείωσις τῆς παραγωγῆς «Ραϊζινς» ἐν Αὐστραλίᾳ, κατελθοῦσα εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 69.600 μ. τόν. ἐκ τοῦ τῶν 77.500 μ. τόν. τοῦ προηγουμένου ἔτους 1954 καὶ τοῦ τῶν 82.200 μ. τόν.